

בהמשך, גלה רבנו למקום תורה ונשלח ללמוד בארץ ישראל בישיבת פוניבז' בבני ברק. עד מהרה הפך שם לאחד מהאריות שבחבורה ושמנו נישא בהערצה ובהערכה בפי כל. יומם ולילה לא פסק פומיה מגירסא ובאהבתה ישגה מאד. **ההתמדה והשקידה שקנה בשנת בחרותו, ליוו את רבנו עד יומו האחרון ועד בכלל, התענוג הגדול ביותר שהיה לרבנו עלי אדמות, היה לשבת ולהגות בתורת ה' ללא הפוגה במשך שעות ארוכות ברציפות ובדבקות עליונה, כשהכל רואים על פניו כי התורה הקדושה משוש חייו וממנה שואב את חיותו.**

הגה"ח רבי יחזקאל טירהויז שליט"א זכה אף הוא ללמוד עם רבנו זיע"א בהיכלה של פוניבז' התורנית: "אין לשער ואין לתאר את אהבת התורה שיקדה בו בכל הרמ"ח והשס"ה", הוא אומר לנו בעיניים מצועפות דמעות. **"חקוק לי היטב המחזה הקבוע, איך רבנו היה נכנס כרוח סערה להיכל הישיבה עם גמרא גדולה בידו האחת וקובץ ראשונים ואחרונים בידו השניה, קלסר גדול עם דפים לכתיבת חידושי תורה - צמוד גם הוא ללוח ליבו הטהור, ומיד פנה לסדר לימודו שיכול היה להימשך שעות ארוכות ללא הפסקה קלה."**

לא בכדי חיבבוהו ראשי הישיבה המעטירה והיה לבבת עינם כל ימי שבתו בין כותלי בי מדרשא ואף לאחר מכן. רבנו עצמו סיפר פעם באחד השיחים, שבימי בחרותו לא היה מתפלל תפילת שחרית בהיכל הישיבה, כי אם בשטיבלאך של פא"י ברח' דסלר. הסיבה לכך היתה, כי מורו ורבו מרן הגאון רבי שמואל רוזובסקי צוק"ל היה מתפלל גם הוא בשטיבלאך, כי היתה דרכו להתפלל במתונות כמונה מעות, ורבנו היה מתאר את התענוג הרוחני שהיה לו לשמוע אותו משתפך בתפילתו כבן המתחטא לפני אביו, במיוחד באמירת פסוקי דזמרה שהיה אומרם בנוסח מעורר מלא מתיקות, ורבנו שאהב לשמעו בתפילתו הלך להתפלל יחד אתו בשטיבלאך. רבנו ציין שבעקבות תפילתו האיטית של הגר"ש רוזובסקי, היה עובר ממניין למניין כדי להתפלל את שאר חלקי התפילה במניין, וגם הוא היה עובר יחד אתו ועוקב אחריו בדביקות תלמיד לרב לחזות בנועם עבודתו שבלב זו תפילה.

לימים, כשסיפר זאת רבנו פעם לצוות אחת הישיבות החשובות בארה"ב שנכנסו אליו בימי ביקורו באמריקה בשנת תשע"ד, ביקש לרמוז להם שאכן חשוב מאד להשקיע כוחות מרובים בחינוך התלמידים לתורה ואהבתה, לעיין בה ולפלפל במעמקי הסוגיות, אך לא פחות חשוב להשקיע בחינוכם לעבודת התפילה, באמרו שכולם עוסקים תדיר בגדולתו התורנית של הגר"ש רוזובסקי ובחלקו הרב בראשות ישיבת פוניבז', אך באותה מידה מן הראוי להנחיל לדור הצעיר גם את הפנים הנוספות שהיו לו בעבודת השי"ת ובהשתפכות נפשו לפני אביו שבשמים בתפילה.

לימים, כשרבנו זיע"א התחיל להנהיג את העדה הק' הגיע למסור שיעור כללי בהיכל ישיבתנו הק', וכדרכו בקודש נאמר השיעור בעומק העיון בסוגיא הנלמדת ועם זאת ב"קול ה' בהדר", בבהירות מופלאה ובנעימות וערבות נדירה שהנחילה והשרישה אהבת תורה עצומה בלב התלמידים, לאחר מסירת השיעור ביקש אחד הרמ"ם בישיבה שהתפעל עד עמקי נפשו מהשיעור בכללותו ומצורת המסירה המיוחדת בפרט, לשאול את רבנו היכן קיבל את דרכו המיוחדת במסירת שיעורי עיון, תשובתו של רבנו זיע"א היתה "זכיתי לשמוע שיעורים תמידין כסדרן מהגאון רבי שמואל רוזובסקי צוק"ל, אצלו למדנו גם את עומק הסברא בבהירות מפליאה, וגם את אופן מסירת שיעורים..."

בעיון ובפלפול

קשר אמיץ ביותר היה לרבנו עם ראש הישיבה מרן הגאון רבי אלעזר מנחם שך צוק"ל, שמאותו רגע בו החל להקשיב לקח לעומק עיונו נמשך הקשר הזה למשך שנים רבות, והוסיף והשתבח מיום ליום, גם אחרי שעזב רבנו את כותלי הישיבה עם נישואיו.

בשנת תשמ"ב, בהיות רבנו אברך צעיר ביקר בארה"ק והתלווה אז אל אביו מרן אדמו"ר הקוה"ט ה'עקבי אבירים' זיע"א שהלך לבקר את הגרא"מ שך בביתו. בתום הביקור הציג אדמו"ר הקוה"ט ה'עקבי אבירים' את בו - רבנו בפני ראש הישיבה ואמר שהגיע קעת מלונדון לביקור קצר בארץ. לימים,

